

Úr Krisztus, Isten egyetlen Fia

Szó szerint így fordíthatnánk a *Herr Christ, der ein'ge Gottessohn* kezdetű ének eredeti német kezdősorát, melynek énekelhető magyar fordítása csak két sorban elosztva fért el: *Krisztus, Atya Istennek / Egyetlenegy Fia*. Az ének szövegírója *Elisabeth Cruciger (Kreuziger)*, Luther kortársa, barátja, az első protestáns női költő és énekszerző. Új éneket írt, de nem mindenestül újat. A lutheri reformáció énekei között számos középkori latin énekszövegre épülő átdolgozást találunk. Jelen énekünk is szemmel láthatólag ezek közül való, nevezetesen *Aurelius Prudentius: Corde natus ex parentis* kezdetű, 9 strófás karácsonyi énekének újragondolása, immár a reformáció szellemében, anyanyelvű versbe foglalva. Az ének első két versszaka Krisztus földre szállását és váltságművét mondja el, a következő három versszak pedig hozzá forduló imádság. (Ilyen váltást már a zsoltárokban is találunk, elég, ha a 23. zsoltárra gondolunk: először az Úrról, majd az Úrhoz énekel a zsoltáros.) Azt is látjuk, hogy az ének témájában az üdvösség útját járja végig: a mennyből indul, itt a földön folytatódik, és a mennyei dicsőségben ér véget.

A dallam világi eredetű, de a módosított dallam és az új szöveg (1524) az utókor számára teljesen feledteti a 70 évvel korábbi szerelmi dalt. Tulajdonképpen nekünk is ismernünk kellene a dallamot, mivel az 1948-as énekeskönyv 388. sz. éneke (Hallgasd meg, Jézus Krisztus) ugyanerre a dallamra éneklendő; mégsem vált ismertté, talán a darabokra szabdalt első mondat nehézsége miatt.

Vizi István